

Hermita, dijous 5-XII-40

Maria neva ben neva: El dimarts t'escribia. Ni el dimarts, ni ahir cap electretat ten he rebut. Deixaré un tros de paper al final d'aquesta per si aquesta tarda em porten quelcom ten i veure si vols que et precisi quelcom o bé dius alguna cosa d'interès.

Per ací la vida segueix igual. La resistència es fa molt difícil i segur que haurem de marxar. Avui plou ja i si neva no hi ha forma de seguir ací. Ja tot hom n'està ben convençut. Són masses els problemes que hi ha, sense descurar les dificultats de rutinialment que augmenten de dia en dia. Així es que demà sortiran dos xicots en direcció a Quillan i altres llocs on se'ns referencis cerquen una d'altra. Venem. Jo ja ho tinc fot pensant. Espero contesta a quatre o cinc cartes enviades i se'ns el que dijim prendré una determinació ni que no segueixi ningú. Després de tot meneta neva, el que interessa es donar llargues al temps que aquest portarà la solució definitiva i la tan somniada pel dos. No t'ho creus? Jo sí, n'estic segur. Mai hauràs vist que el mal sigui etern i després del temporal ve la bonança. Aquesta vi-

dirà, ja veuràs com no t'enganyo.

Ahiv rellegia, Mía neva, la teva carteta del 29 i veia que et deixava moltes coses per contestar que em preguntes. Perdona'm que no és meua la culpa, sinó de les condicions en què em cal escriure, sempre com puc i no com voldria. Vols saber com estan la família Pijoan la que es a Ste Domingo es la xicota (ho jo, me'ten dit) del llaquet, (crec que està casada). A Montauban hi ha el rest de la família; pare, mare, la metgessa, la Palmira, el seu home, el nen i la petita, que està de criada en una casa i el Mosrèn. Ells, les dones tricoten i el capellà explota la missa i alguna classe particular.

Per cert que la Palmira quedarem que t'escriuria No sé si ho ha fet. Ja t'ho diré: em digué que conficaven cobrar el disrabte passat i veurim de donar el meu nom Podria fot seguir per-hi unes ratlles, l'adreça es rue de l'Hotel de la Ville n: 5, Montauban (Tarn et Garonne). Dis-li, si ja has cobrat i si ha pogut fer la gestió de donar el nostre nom. Ella em digué que si ho conseguia, fot seguir et cercaria una casa i allavors podriem reunir nos el dos allí. No fan solts interessa el nom, sinó un paper de l'Agrejat Militar, però això ja ho resoldriem, una

vegata acceptat el nom i conseguida la gratificació. No s'queda amb la meua adreça, perquè digué que volia escriure't a Tu.

La Biere manca al en Costa Jon, ho acostues. Polre xicot! Es massa bo per ella que no val res un té vejunya. En Ji és la vida i nos pot importar-nos que facin els altres, veitat mocosu neva?

Olejo ja i deixu aquest espai per si rebo carteta teva. Veitat que et veuen amb retard les meves? No ho estranyis ja que cal portar-les a Fontou, allí només ve el correu al matí i les cartes dormen a Penues i no senten fins l'entemà al matí per Arizja i d'allí van a Carcassonne. És a dir tres dies, al meys per sortir d'aquest últim lloch per aquí. Està totut això de la combinació dels llochs que no li ha gae, ver culpa de la gasolina, saps mocosu?

Fins després. Ara són vora les dues. Plou. Aniran a la casa i si han baixat aquest matí al poble portaran la correspondència, sinó fins demà, cas que hi vagin.

uns petonets ben dolços del teu - pare

Mania del cor: No m'haij equivocat. Ja hi llejst la teva carteta i la del nen. Si que és casual que tots vagin a veure a la Anastasia, és que fa un temps que

dirà, ja veuràs com no t'enganyo.

Ahiv rellegia, Mia neva, la teva carteta del 29 i veia que et deixava moltes coses per contestar que em preguntes. Perdona'm que no és meua la culpa, sinó de les condicions en què em cal escriure, sempre com puc i no com voldria. Vols saber com estan la família Pijoan la que es a Ste Domingo es la xicota (ho jo, me'ten dit) del llaquet, (crec que està casada). A Montauban hi ha el rest de la família; pare, mare, la metgessa, la Palmira, el seu home, el nen i la petita, que està de criada en una casa i el Mosrèn. Ells, les dones tricoten i el capellà explota la missa i alguna classe particular.

Per cert que la Palmira quedarem que t'escriuria No sé si ho ha fet. Ja t'ho diré: em digué que conficaven cobrar el disrabte passat i veurim de donar el meu nom Podria' tot seguir per-hi unes ratlles, l'adreça es rue de l'Hotel de la Ville n: 5, Montauban (Tarn et Garonne). Dis-li, si ja has cobrat i si ha pogut fer la gestió de donar el nostre nom. Ella em digué que si ho conseguia, tot seguir et cercaria una casa i allavors podriem reunir nos el dos allí. No fan solts interessa el nom, sinó un paper de l'Agrejat Militar, però això ja ho resoldriem, una

vegada acceptat el nom i conseguida la gratificació. No s'queda amb la meua adreça, perquè digué que volia escriure't a Tu.

La Biere manca al en Costa Jon, ho acostues. Polre xicot! Es massa bo per ella que no val res un té vejunya. En Ji és la vida i nos pot importar-nos que facin els altres, veritat mocosos neva?

Olejo ja i deixu aquest espai per si rebo carteta teva. Veritat que et veuen amb retard les meves? No ho estranyis ja que cal portar-los a Fontou, allí només ve el correu al matí i les cartes dormen a Penues i no senten fins l'entemà al matí per Arizja i d'allí van a Carcassonne. És a dir tres dies, al menys per sortir d'aquest últim lloc per aquí. Està totut això de la combinació dels vols que no li ha que, per culpa de la gasolina, saps mocosos?

Fins després. Ara són vora les dues. Plou. Aniran a la casa i si han baixat aquest matí al poble portaran la correspondència, sinó fins demà, cas que hi vagin.

uns petonets ben dolços del teu - pare

Mania del cor: No m'haij equivocat. Ja hi llejst la teva carteta i la del nen. Si que és casual que tots vagin a veure a la Anastasia, és que fa un temps que

en venen moltes així. Ja ho saps doncs: atenció a les fal-
tes d'ortografia!

Be, veneta meua, no em dius res de particular en
la teua. Ja t'explico com anà la visita als Pijoans. No
se si parlaren sincerament, jo voldria creure que sí, sinó
tampoc em dius tu, ja solucionarem les nostres coses, no pateixis

No es pas cert que en Múrcia hagi sortit d'allí. No
els accepta Múrcia, ja em ho deia en Falga, que no accep-
ta a ningú que sigui ja a terra mexicana

I la meua Mia ja ha posat la pata, en escriure
a Klauova. No veus tu que si la Ramona llejueix al-
guna cosa serà pitjor. En fi, ja es cuidaran de
pintar-li bé, volen que els escriuís. En tot cas ja
faré uns mots i tu els seguiràs, i ells veuran la cosa.
Ja però els pots dir que estic bé i que me tornat molt
mandria a l'escriure i potser ho comprendran.

Be, meua meua. Em balla pel cap alguna con-
que voldria dir-te, però no se'm acut. Quin cap té el
teu homenet, no?

Sàpiguis avui noves així: que t'estimo molt
i t'engoro molt i no parare fins a poder abraça-
te aviat. No perdís per les confiances..

Salutacions i a la canallata veteu

Der a tu, veneta meua, l'amor i el carinyo del
teu pare